

De geboorte van Jezus

Lang geleden was er een keizer die wilde tellen.

Niet zomaar tot tien of tot honderd - hij wilde alle mensen tellen die in zijn grote land woonden.

Iedereen moest op weg naar de plaats waar hij vandaan kwam. Jozef ging ook op weg, samen met Maria.

‘Ken je koning David, van vroeger?’ vroeg Jozef onderweg aan voorbijgangers. ‘Daar ben ik familie van. Daarom gaan wij naar Bethlehem, de stad van de koning.’

Terwijl Jozef dat zei, wreef Maria zachtjes over haar buik. Daar groeide haar kind. Een koningskind, dat had de engel haar verteld.

Na een lange reis kwamen ze in Bethlehem aan. En daar, in de koningsstad, werd het kind van Maria geboren. Ze legde hem in een voederbak, want in de herberg was geen plaats.

Een eindje daar vandaan waren herders op hun schapen aan het passen. Misschien telden ze wel schapen, zoals de keizer mensen wilde tellen. Maar plotseling was er een stralend licht bij de herders. Er kwam een engel! De herders schrokken, maar de engel zei: ‘Wees maar niet bang. Ik heb goed nieuws! In de stad van koning David is een nieuwe koning geboren. Hij is de Messias, de Zoon van God! Hij ligt in een voederbak, in doeken gewikkeld.’

Daarna kwamen er nog meer engelen en ze zongen een prachtig lied: ‘Glorie aan God! Vrede op aarde, voor de mensen die Hij liefheeft!’

Toen de engelen teruggegaan waren naar de hemel, stonden de herders op. ‘Kom op!’ zeiden ze tegen elkaar. ‘We gaan naar Bethlehem, kijken wat er gebeurd is!’ Even later stonden ze bij de voederbak, en bij Jozef en Maria.

‘Dit kind is onze redder!’ riepen de herders. ‘Dat heeft een engel ons verteld. Hij zei dat er een kind in een voederbak zou liggen, gewikkeld in doeken. En kijk! We hebben hem gevonden!’

Iedereen was verbaasd over wat de herders zeiden. Maar Maria wreef zachtjes over haar buik. Ze bewaarde de woorden van de herders voor altijd.

Mattijs Weegenaar

